

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 19.

(394.)

Vol. 17.

satellite **1-416**

Thursday,
October 11,
2007

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Vancouverské Divadlo Za rohem třicetileté!

Moderní rychlá doba učinila čas médiem poněkud relativním. Mnohdy se nám zdá, že rok je nějak kratší, stejně tak týden, den. A přece země se otáčí stejně rychle jako za císaře Rudolfa II. nebo TGM. V samé podstatě třicet let je dnes stejně dlouhá doba jako v minulosti.

A je to mnoho let pro ochotnické divadlo Čechů a Slováků žijících na pobřeží Pacifiku, ve Vancouveru. V Kanadě druhé největší a nejstarší po torontském *Novém divadle, Divadlo Za rohem*.

V sobotu 29. září se jeho členové, zakladatelé, režiséři, herci, producenti, všichni (se svými mnohdy neaktivními druhy), kdož se za tu dlouhou dobu různým dílem, nepatrným stejně jako monumentálním, zasloužili o trvalou existenci divadla, sešli v Severním Vancouveru, na téže místě, kde oslavili dvacáté jubileum, aby si připomněli a oslavili jubileum ještě významnější.

Je o to významnější, že snad kromě občasných finančních podpory v počátečních letech, po mnohá léta další taková podpora se děje než přízní a návštěvností diváků, milovníků divadla.

Mezi prvním představením v roce 1977, *Na tý louce zelený* s Járrou Kohoutem jako hostem, a zatím nejposlednější inscenací *Obsluhoval jsem anglického krále*, konalo se 36 představení divadelních, 10 večerů hudby a poezie, 3 autorské kabarety, 3 dětská představení a 3 představení hostující. Na jevištích (množné číslo je důvodné, soubor nemá divadlo stálé, pronajímá dle možností) vystřídala se dlouhá řada účinkujících, někteří jednou, dvakrát, jiní bezmála v každé inscenaci. Byly i chvíle, kdy soubor ocitl se v situaci, kdy elán a energie jakoby začínaly slábnout, pohody a radosti ubývalo, starší členové stali se ještě staršími, ti mladší pociťovali tlak ekonomický, jakým nejednou se kapitalismus vyznačuje. Ale byly to krize krátkodobé, došlo k další inscenaci, k obnovení elánu. A tak se rok po roce navlékal na tu neviditelnou niť času, která tedy letos dosáhla pozoruhodné délky třiceti let.

V blahopřáních k oslavám situaci vystihla jedna ze zakladatelek divadla, paní Jarmila Smekalová: „...V mých nejmilejších snech by mě před 30 lety nenapadlo, jakých úspěchů a takřka profesionální úrovně *Divadlo Za rohem* dosáhne. Za velký úspěch také považuji okolnost, že mezi členy jsou mladí lidé a tak budoucnost spolku je zajištěna.“ A z toho mohou mít potěšení i dva stále aktivní, doslova kmenoví a přední členové souboru působící v něm oněch celých 30 let, dr. Josef Skála a Petr Bugar.

Velmi zdařilá poslední inscenace Hrabalova díla naznačuje, že tomu tak může být a snad i bude. Byla by velká škoda, kdyby tomu tak nebylo. Ochotnické či amatérské divadlo má totiž svá specifika. Ti, co se mu věnují činí tak dobrovolně a ve svém volném čase, ve valné většině případů (kromě těch nejstarších členů) vedle svých zaměstnání, mnohdy na úkor rodiny a nejen zcela zdarma, ale i za menších i větších finančních výdajů, které se jim navrátí jen radostí z vydařeného představení či jiné s divadlem spojené aktivity.

Kostel sv. Václava dostal obraz

Česká rozhlasová stanice *Radiožurnál* vyrazila 28. září do ulic, aby se zeptala občanů, co to vlastně dnes slavíme za svátek. Jenže lid tentokrát nevěděl. Postava svatého Václava mu mnoho neříkala. Někteří z dotázaných si vzpomněli, že se po svatém Václavovi jmenuje Václavské náměstí. Jiní zase na sochu u muzea. Kdo tuto sochu udělal nevěděl z dotázaných nikdo. Ve večerním vysílání se pak diskutovalo spíše o autoru pomníku Myslbekovi a jeho vztahu k studentům než o svatém Václavu. Socha svatého Václava však není pouze na Václavském náměstí, ale jiná socha tohoto světce je i v svatováclavské kapli na Hradčanech. Autorem je Jindřich Parlář, pravděpodobně synovec Petra Parláře a socha pochází z roku 1373 (některá data uvádějí i rok 1378). Za ní v pozadí jsou fresky andělů. Fotografie sochy byla asi před dvaceti léty, v dobách, kdy se nemohlo do Československa, inspirací pro Marii Gabánkovou, aby podle ní vytvořila obraz. Obraz se letos při příležitosti svátku svatého Václava stal součástí kostela sv. Václava na Gladstone Avenue v Torontu. Jak řekl během slavnostních bohoslužeb farář Pavol Dolínský, věci musíme vnímat v celku a obrazy svatých nám mají připomínat ty, z kterých si máme brát příklad. A ze svatého Václava je možné si vzít příklad, ať již to byla vzdělanost, víra či jeho snaha řešit konflikty násilnou cestou.

abe

Jak tomu nasvědčují slova paní Jarmily Smekalové: „Taková spokojenost je skutečně zasloužená.“ O úrovni *Divadla Za rohem* se velmi pěkně vyjádřil ne jeden z profesionálů, ať již spisovatel Ivan Klíma, herci Ladislav Smoljak a Václav Postránecký, všeměl F. R. Čech či dokonce snad nejuznávanější český divadelní kritik V. Just, kteří měli možnost některé inscenace vidět buď živě nebo ze záznamu.

Závěrem pak ještě ne zcela bezvýznamnou skutečnost:

to, že na východě Kanady úspěšně a ještě o málo let déle existuje Nové divadlo v Torontě a na západě divadlo vancouverské, dá se chápat jako jakési magické pouto spojující milovníky české kultury a umění, a v tomto případě divadla, napříč ohromnou kanadskou zemí.

Douška: Mnohem více informací může zájemce najít na webové stránce, stačí heslo *divadlo za rohem*.

Vladimír Cícha - Vancouver

***